

мене ми са свидѣше да пала тая гѣста гора. Какъ да ви опиша това, щото произлѣзе въ онова време! За нѣколко часове сичко са преобрази въ пламникъ; повдигнаха са громадни черни облаци димъ, почернѣ сичкиятъ въздухъ; а вѣтарѣтъ са усили и донесе и други черни облаци, които предвѣщаваха буря и дъждъ. Горѣщината отъ огнѣтъ бѣше до толкова силна, щото не бѣше възможно да са приближиме до него на сто разкраче. Когато изгорѣха прѣчките и шумата, то черниятъ димъ са изгуби и предъ очите ни са показа страшенъ пламникъ. Тоя огнѣ бѣше до толкова силенъ, щото земята са испонука, а въздухѣтъ чегато вреше. Тая минута бѣше най-опасна. Голѣмо множество обгорѣли главни хвѣрчеха нагоре, пращеха, падаха пакъ на земята и пушеха са между изгорѣлата вече трева. Така настана пѣрвата нощъ. Небето бѣше червено отъ това огненно море; а вѣтаръ си играеше съ тоя опасенъ огнѣ. Никой не мислеше да спи. Даже добитакѣтъ не пасеше, а отъ страхъ пѣрхаше и гледаше камъ огнѣтъ.“ „Осемъ дена са продължи тоя огнѣ и очисти цѣли поляни.“ Отъ това горѣние произхожда твѣрде много вжгленна кислота, която са распространява по въздухѣтъ. Учените сж откриле, че въ Европа почти сѣки единъ човѣкъ унищожавя на годината (за да си вари ѣдене), най-малко по единъ квадратни стѣнженъ дѣрва; а въ единъ стѣнженъ дѣрва има до 1200 оки и заключава въ себѣ си около 50 % вѣглеродъ. Ако умножиме това количество на хилядо милиона (на земята живѣятъ хилядо милиона хора), то ще да кажеме, че хората изгарятъ на годината около 600,000,000,000 оки вѣглеродъ. Но освѣнъ това